

Geloof vooruit | 3

Op weg naar huis

We gedenken de broers en zussen in het geloof die in het afgelopen kerkelijke jaar overleden zijn. Zij zijn ons voorgedaan, op weg naar huis.

Geef gehoor aan Gods woord

Abram vertrok uit Ur. Hij deed dat niet omdat hij avontuurlijk aangelegd was of zijn bestaan in Ur saai vond. Er was een betere reden: hij had de stem van God gehoord. God had hem laten weten dat hij moest verhuizen naar Kanaän.

En Abraham reageerde in geloof: hij ging, ‘zonder te weten waarheen’, zegt de schrijver van de brief aan de Hebreeën. Dat betekent niet dat Abraham niet wist wat zijn reisdoel was. Het onzekere voor hem was dat hij niet wist hoe zijn leven er in Kanaän uit zou zien. Hij had veel vragen over wat God met hem wilde. Maar moedig sloeg hij dus de ogen naar het onbekend land.

Abraham wordt in de Bijbel de vader van alle gelovigen genoemd (*Romeinen* 4, 11). Aan hem kun je zien wat geloven eigenlijk is: op weg gaan, omdat je Gods stem hebt gehoord. Dat betekent in ons geval meestal niet dat je je koffers moet pakken en moet verhuizen naar een ander land. Het betekent wel dat je beseft dat je onderweg bent, naar een plek waar je een nieuw bestaan krijgt. Ben jij onderweg?

Kies voor een leven in tenten

Toen Abraham na een lange reis in Kanaän aankwam, sloeg hij daar zijn tent op. God had hem inmiddels laten weten dat hij het land in bezit zou krijgen, maar zover was het nog niet. Hij was eerst nog een vreemdeling en koos daarom voor een leven in tenten. Hij leerde minder te hebben omdat hij méér verwachtte, op Gods tijd.

Christenen zijn ook vreemdelingen op aarde: ze zijn op weg naar huis. Daarom wonen ze nog in tenten. Jij ook? Het gaat om de vraag hoe je in het leven staat. Je mag in een huis wonen. En het is prima wanneer je tijd en energie steekt in je carrière of hobby. Maar verwacht er niet alles van, net zo min als van je gezondheid of vrienden. De dingen hier zijn niet blijvend: het is tentmateriaal. Als dat tot je doordringt, wil je niet meer aan geld en goed vastzitten. Dan leef je bewust met minder, omdat je dan meer kunt weggeven aan een ander. Je bouwt geen huis, maar kiest voor een tent. Je bent nog onderweg; jouw reisdoel ligt verder weg.

Zie uit naar de stad van God

Abraham heeft nooit de behoefte gehad om het land dat hem toegezegd was te veroveren. Ja, een klein stukje was op een gegeven van hem: gekocht van de Hethiet Efron, niet om er een huis op te bouwen, maar om zijn vrouw te kunnen begraven (*Genesis* 23).

Abraham bleef in tenten wonen, omdat hij ‘uitzag naar de stad met fundamenten, door zelf ontworpen en

Hebreeën 11, 8-10

Schriftlezing

Hebreeën 11, 8-16

datum

21 november 2021

bijzonderheid

Eeuwigheidszondag

gebouwd’. Ik denk niet dat Abraham letterlijk een stad voor zich zag. Het is een manier van zeggen: Abraham geloofde dat God voor hem een toekomst zou bouwen. En die toekomst, die stad wordt mooier dan wij kunnen bedenken of maken (zie *Hebreeën* 12, 22; 13, 14).

Dat er een stad komt, bij God vandaan, mag ons ook motiveren om niet alleen te leven in het hier en nu. Wij merken vaak zelf ook wel dat een tent niet stevig is, bijvoorbeeld als we ziek worden, onze baan verliezen of wanneer een geliefde overlijdt. Een tent heeft geen fundamenten, een stad wel. Kijk dan vooruit, gelóóf vooruit. Besef dat God een stad gaat bouwen, waar jij ook in mag wonen. En alle tranen zullen uit je ogen gewist worden.

En geloof: Hij brengt je thuis

Abraham vertrouwde God op zijn woord, ook al kreeg hij tijdens zijn leven het land niet in bezit. Hetzelfde gold voor zijn zoon en kleinzoon, Isaak en Jakob. En na hen waren er nog veel meer voor wie het wonen in de stad van God nog geen werkelijkheid werd tijdens hun leven op aarde. In *Hebreeën* 11 worden hun namen genoemd.

Wij kunnen de namen van onze overleden broers en zussen eraan toevoegen. Ook zij zagen de stad in de verte en keken ernaar uit. Zij konden volhouden, door hun geloof.

Hebben wij de stad nog in beeld? Geloven wij vooruit? Dat kan alleen wanneer we op Jezus zien. Hij verliet zijn hemels vaderland en kwam als vreemdeling bij ons. Hij zat niet aan zijn leven hier op aarde vast. Hij geloofde vooruit, naar de vreugde die voor Hem lag (*Hebreeën* 12, 2). Hij geeft ons de kracht om vol te houden, in tenten te blijven wonen, tot de stad komt.

Slot

Johannes heeft haar al gezien: ‘Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. (...) Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: “Gods woonplaats is onder de mensen, Hij zal bij hen wonen. (...) Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij”’ (*Openbaring* 21, 2-4).

Naar die toekomst mag je vooruit leven. In die stad zul je straks wonen, door het geloof, als Jezus komt.